

[Oluf Pedersen.]

hvad det erkendte var ret, og jeg mener, at dette er et Problem, som Rigsdagen nødvendigvis maa beskæftige sig med. Vi maa have en Administration, som alle Parter kan være tjent med, en Administration, der tilsigter, at der ikke betales mere, end hvad vedkommende kan tilpligtes at betale i Henhold til de Love, der gælder.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 16³⁰.

Mødet genoptoges Kl. 19³⁰.

Forhandlingerne fortsattes.

Jørgen Gram: Under Finanslovdebattens første Del og igen i Gaar fremkom den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, ligesom i Fjor, med en Udtalelse, som han burde have forskaanet den sønderjyske Befolkning for, den nemlig, at nu var det Socialdemokraterne, der dannede det egentlige Bolværk mod Tyskheden i Sønderjylland. Denne indirekte Sigtelse mod den ikke-socialdemokratisk stemmende Del af den danske sønderjyske Befolkning for Svigten af sine nationale Pligter maa jeg tilbagevise som ubeføjet og slaar da ogsaa fast, at det ikke er en af de i Sønderjylland valgte Folkerepræsentanter, der Aar efter Aar fremsætter den.

Det Valg, vi lige har haft, konstaterer, at vi har et ret konstant tysk Element inden for vore Statsgrænser. Det hører med til et Grænselands Fysiognomi, og jeg ser ingen Ulykke i det. Men Valget viste desuden, at den nationale og folkelige Begejstringsrus, som man i vort sydlige Naboland nu i et Par Aar har været inde under, ikke vil kunne angribe den sønderjyske Befolkning. Og her tør jeg nok sige, at den Del af den dansksindede sønderjyske Befolkning, der ikke stemmer socialdemokratisk, før har vist sig og i Fremtiden vil vise sig mest upaaavirkelig, enten man saa sydpaa er inde under en Styreform af den ene eller den anden Kulør,

og det er ogsaa den, som tager mest aktiv Del i den nationale og folkelige Kulturkamp.

Som mange andre Folketingsmedlemmer hilser ogsaa jeg med Glæde, at den højtærede Undervisningsminister har gjort en Begyndelse til yderligere at lette Adgangen for Landbougdommen til at faa Del i Uddannelsen paa vore mange udmærkede frie Skoler. Dette vil dog sikkert ikke slaa til i Sønderjylland. Det vil sikkert være nødvendigt for Sønderjyllands Vedkommende at gaa videre, for at Ungdommen kan faa den Hjælp, som er saa uvurderlig for os.

Naar i øvrigt sønderjyske økonomiske Forhold ikke er fremdraget, ligger det ikke i, at vi nu er paa Linie med det øvrige Land; Udslagene og Virkningerne af de forskellige økonomiske Foreteelser er stadig størst nede hos os. Men man har gerne villet klare sig selv og har villet afvente, om der blev skabt Mulighed herfor. Vigtige Hjælpemidler hertil var den i sidste Samling vedtagne Gældssaneringslov og de bedre Afsætningsmuligheder, der aabnede sig for vor Landbrugsekspport sydpaa. Begge Dele har i nogen Grad skuffet os, og jeg vil desangaaende rette et Par Spørgsmaal til Landbrugets Minister. Først vil jeg udtale en Anerkendelse for hjælpsom Vejledning fra de Akkordudvalg og den Administration, der er knyttet til Saneringsloven. Men der er en principiel Uoverensstemmelse mellem den Opfattelse, jeg og flere med mig har, og den, man gør gældende fra Administrationens Side. Hvorfor forsøger man under Administrationen af Gældssaneringsloven at stille de saakaldte Familielaan daarligere end andre private Laan eller Banklaan? Der er jo ingen Basis for det i Loven. Denne Lov er jo lavet til Lettelse af Landbrugernes Kaar gennem Rentelempelse — konjunkturbestemt — og med lang uopsigelig Afdragstid. Naar man nu ved, at Familielaanene oftest er opsparet Arbejdsfortjeneste, ikke udbetalt Arvepart eller for Foreldrelaans Vedkommende den eneste Fond til Selvhjælp, saa burde efter min Anskuelse saadanne Penge, der staar inden for de af Loven angivne Rammer, først og fremmest kunne frigøres baade for Kreditor og Debitor, og dog har man i et Cirkulære givet Anvisning paa, at slige Laan skal søges beskaaret mere end andre, ja, man afslaar Bevilling af den Grund.

Jeg har her et Par Eksempler. En Ansøger har en Ejendom, hvor Laanegrænsen, altsaa Panteværdien + 10 pCt., er 91 000 Kr. Deroverfor staar en Førsteprioritet paa 71 000 Kr., Aftægt 2 300 Kr.